

for Jernbanevesenets Vedkommende, sætter nye Arbejder i Gang og — naar man endelig har faaet dem i Gang — fremmer dem. Jeg har haft Lejlighed til at tale derom saa mange Gange, at jeg efterhaanden næsten bliver ked af at nævne Eksempler; ellers kunde der nævnes Masser af Eksempler. Jeg tror, jeg før har nævnt Struer Station, og jeg kan nøjes med at henvise til, hvordan det gik med Struer Stations Udvidelse. Da det var et Arbejde, hvor der kunde benyttes mange Jordarbejdere — det er navnlig dem, det gælder om at skaffe Arbejde, særlig om Vinteren —, aftalte vi i Finansudvalget med Ministeren, da den første Bevilling var givet — det var paa forrige, ikke paa indeværende Finanslov —, at nu skulde alt lægges til Rette, saaledes at man, saa snart vi havde naaet 1. April, og Finanslovsforslaget havde faaet kongelig Stadfæstelse, kunde foretage Ekspropriation af de faa og smaa Arealer, som skulde graves væk. Der er mange Tusinde Kubikmeter Jord i dem, men selve Arealerne er ikke ret store. Jeg var meget spændt paa at se, hvor hurtigt man nu var i Vendingen; det var udtrykkelig aftalt, at Arbejdet skulde fremmes hurtigt. En Gang hen i Oktober, altsaa mellem 6 og 7 Maaneder efter, at Finanslovsforslaget havde faaet kongelig Stadfæstelse, kom der endelig en Bekendtgørelse i Statstidende om, at Ekspropriationen skulde foretages. Hele Sommeren var gaaet alene med at naa saa vidt.

Det er desværre ikke det eneste Eksempel i den Retning, men maaske et af dem, der bedst illustrerer, hvor lidt man tager sig af at sætte Arbejder i Gang. For det kunde selvfølgelig have været lagt til Rette saaledes, at man allerede kunde have haft Bekendtgørelse i Statstidende den 2. April; det havde der ikke været det mindste til Hinder for, hvis man havde villet fra Statsbanernes Side, og saa kunde de 100 Arbejdere, der skulde grave den Jord, straks have taget fat. Men der er — det skal jeg gerne bekende — mange Steder, hvor det gaar paa lignende Maade. Jeg har ved to Privatbaner, jeg har den Ære at have Indflydelse paa, gjort, hvad jeg kunde, for at fremme Arbejderne; Banerne er — det er nævnt vistnok af det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) — blevet udstykket for længst. Jeg havde haabet, at ogsaa der Besigtigelses- og Ekspropriationsforretningerne kunde være foretagne allerede for nogen Tid siden. Jeg skal nok nævne den ene Om-

stændighed, at Landbrugsministeriet ikke i Løbet af nogle Uger, men først i Løbet af 2—3 Maaneder kan skaffe de Matrikulkort, som skal til for at faa Linien tegnet ind, saa at man kan se, hvilke Matrikelnumre Linien gaar over. Arbejdets Fremme sinkes en 2—3 Maaneder ved, at man maa vente paa, at Matrikulkontoret faar lavet de Kort! Det er dog for galt, at store Arbejder, der skal sættes i Gang, ikke kan paabegyndes, fordi de ikke kan skaffe fornøden Plads eller fornødent Personale oppe i Matrikulkontoret til at faa de Kort kopieret og faa Linien tegnet ind! Og Besigtigelseskommissionen kan ikke træde i Virksomhed, før den har Linien indlagt paa Kortet, for den skal kunne se, hvilke Numre Linien berører.

Saadan er der en Mængde Forhold, som viser, at der er for lidt Samvirken imellem Ministerierne og for lidt Interesse selv i disse Tider for at sætte Arbejder i Gang, Arbejder, som virkelig kunde skaffe Arbejde til mange af de arbejdsløse. Jeg skal ikke blive ved at nævne Eksempler, men paa ny henstille, at det virkelig siges fra Ministrenes Side overfor Administrationen, at det er Meningen, at saadanne Ting skal gøres; saa kan det ogsaa gøres, og saa er de faa Tusinde Kroner, som der kan være Tale om, man skal betale mere for at sætte Personalet paa Matrikulkontorets Tegnestuer i Gang, for intet at regne ved Siden af de Millioner, der udbetales i Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Jeg hørte med megen Interesse i Gaar det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) og paa et tidligere Tidspunkt det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) tale om Vildmoserne. Det ærede Medlem fra Varde gjorde opmærksom paa, at der burde graves en Kanal for at faa Vandet fra Vildmoserne ud. Er det ikke muligt — der skal sikkert blive arbejdsløse nok, ja, flere end nok til Vinter —, at man kan bryde igennem al den Bureaukratisme og Kontorisme, som findes, og sige: vi bestemmer, at nu skal det Arbejde i Gang, nu skal den Kanal graves? Vi skal nok skaffe de Hundreder af Arbejdere, som kan gaa i Gang der. Der er allerede Arbejdere paa Stedet, der har arbejdet ved Tørvefabrikation ved Lundegaards Mose i Sommer, som kunde gaa i Gang med at grave Kanalen, og vi kan skaffe Hundreder af Arbejdere andetsteds fra. Men ogsaa der skal Spørgsmaalet naturligvis overvejes frem og tilbage, og der skal nivelleres og tegnes ind paa Kort, og saa bliver man færdig med Forberedelserne en Gang